

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: *Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?*

Споделяне на истини или прецистиване е това, че пиша стихове - понякога дръзки, с лека еротичност – това съм аз, любов и тук не влагам никаква сексуалност.

Да се разголиш, да кажеш на други почти непознати коя си, какво мислиш – кой го интересува – всеки носи като байряк своето егo. Освен тях пиша есета, размисли, фрагменти и с тях започнах преди години. Направих първия си опит с есе след посещение на храм паметник - Шипка, което едва последните години намери място в

една от книгите ми. Отговорът от онова време беше да пиша за трудовите хора.

Работя, като...

Работила съм с деца, с пораснали деца, със студенти и тези контакти са обогатили душевността ми – крехка, лирична, отворена към красотата, доброто и съпричастността .

За последно плаках, защото...

В една телевизионна рубрика отнасяща се за това какво мислят най- малките имаше питане: „Какво е талантът?“ Дете / 12г. / отговаря – талантът е красота на мисълта – просълзих се..., също и когато съм се докосвала до непорочното – на живо, виртуално или чрез чистотата и наивитета на детското мислене.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Талантът на автора, а той би трябвало да означава независимост,

неговото присъствие в живота, най-лудешка чувственост и културна самота, разголваща непосредственост, която не се спира пред нищо и никого.

Езикът, играта с думите, засилва сладостта от употребата им, привързва ни емоционално с него. Когато чета текст с описания, метафори, с цветове, звуци, възприемам като парад на сетивата. Такова усещане създава “ Елените” на Св. Игов, произведенията на Пришвин и Стайнбек – болезнено усещане от красота, сякаш съм била там...

Аз я търся в словото на есетата си, в лиричната нежност на любовта...

“ Търся красотата във всички сезони и навсякъде – в последния есенен лист като език огънат да свири минорно, в гъдела на бялата снежинка, паднала на клепача ми, в голотата, целуната от слънцето, а един пролетен дъжд утолява друга жажда – вкуса на дъждовна вода. / абзац от мое есе – размисли/

Представете Вашето творчество?

Стиховете ми, събрани в осем стихосбирки с безупречна визия, са бял и свободен стих за човешката близост и чувства, доверие и трогателна изповедност. Всяка жена изброжда сезоните – не само годишните, но и сезоните на живота – навсякъде

с пролетна зажднялост и есенна обагреност,чувствена и чувствителна и аз не правя изключение. Дръзка и директна съм, често без задръжки, приемам и отхвърлям доста спонтанно, без съжаления. Знаем колко лудост крият измислените думи и колко велика може да е любовта. Знаем, че да издадеш книга с любовна поезия е все едно да тръгнеш гол, но аз заставам пред това огледало и правя своята снимка. Някой от стиховете ми откривам в Гугал в статии на д-р Врабчев, като отговор на негови пациенти...Те са къкрещ копнеж да допиваме гласовете си сутрин, в смесен шепот или да запълним тишината с безполезно бърбене...Освен стихове с този акцент пиша за природата, сезоните, социални теми, импресии, спомени, есета по картини, природни явления, миниатюри...

Благодарна съм на ...

Благодаря на хората, с които имам контакти, пазя душата си – никой да не броди там от любопитство... Срецам се с поети и писатели – минали са годините на активен социален живот в тези кръгове . Сега те се топят ката пана, пукат се с тихо съскане...

А мен ме носи едно ретро течение – който иска да е приятел, той ще дойде – Посрещам с възторг и любопитство, като ново блюдо и го

приемам, ако е вкусно...

Критиката по мой адрес я...

Критиката по мой адрес я съотнасям към една мисъл на Ч. Буковски. „Докато се наканят да ми обърнат внимание, аз съм вече на другата страница – винаги има един ден, в който се оглеждаш назад и виждаш, че никой не те следва... при нас има прекалено много светила, които не искат да забележат другия.“

Най-добрият и ценен съвет е...

Най-добрият и ценен съвет е...да не давам непоискано мнение

Звездната болест заразна ли е?

Звездната болест е в Биг Брадър...

Съвременник или класик...

Най- хубавото...

Сега или утре...

Всичко – днес и сега!

Бързо или утвърдително..

Бързай бавно – проверявай!

Какво е България?

Изпитах най-силната болка – носталгията и знам – Тя е вечно моя – дом и съдба надежда, че съм узряла за нея...

Узряла съм
за мириса на твоя дъжд
и усмивката му рехава,
за чистите локви
и лабиринта –
изящно сложен
чета,
разгадавам,
много талант ми е нужен
за различния му прочит...
за водата ти съм жадна
и за зелената магия...

Четете ли е-книги?

Само веднъж... обичам допира до книжното тяло.

Продължете изречението Е-същност е... портал за литература, интересно списван, с ерудиция и респектиращо присъствие на знаещи и можещи създатели. Радвам се на авторите Впечатлена съм от статията на Росен Борисов.

